

Բուրումնացան մահն անոնց,
 Պիտի յածի՛նք,
 Լոյսի արծաթ անձրեւին տակ
 Ու ծոցին մէջ
 Թաւուտքներու կիսաթափանց գիշերներուն,
 Ո՛վ երագին իմ աղջիկ:

30. ՅԱՅԳԱՆԿԱՐ

Համատարած անդորրութեան մը մէջէն,
 Կիսաթափանց մըշուշներուն մէջ հալած
 Ուրուագիծը տուներու՝
 Որոնց լայնաբթիթ պատուհաններէն
 Կը ժայթքեն
 Լոյսի ցայտքեր՝ տարփագին ծաղիկներուն պըլլըւած:
 Ու հեշտոտ ու մարմըրուն
 Աղաղակն ալ նըւագներուն լարաւոր
 Կը ծաղկեցնեն դիւթանքն անդորրիկ,
 Գիշերուան մը երջանիկ:
 Ու կ'երկարի՛, կ'երկարի՛
 Խմբանկարը տուներուն՝
 Տարտամօրէն փաթթըւած
 Մէջն ապրշում մըշուշին,
 Ու լայննալո՛վ, լայննալո՛վ
 Դեպ ի ծովափն՝ որ երկչոտ
 Կըսպասէ
 Ալիքներու համոյրին:
 Ու եզերքէն հանդիպակաց
 Ծայրը դալար հրուանդանին,
 Ուր վաղուց
 Մեռան ճիչերը ցորեկին,
 Ծովին փոթ փոթ երանգածուփ թաւիշին վրայ
 Միապաղաղ կ'անդրադառնայ
 Ուրուանըկարը խուսափուկ
 Լոյսի ծըփուն ծաղիկին՝
 Որ կը ծըլի փողփողուն ծովեզերքի փարոսէն:
 Ու դեռ հեռուն,
 Զաղաքէն ու բացավայրէն ալ անդին,